

Adrianenca

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià de Besòs
Alçada: 14

Coordenades:

Latitud: 41.43409
Longitud: 2.21447
UTM Est (X): 434371
UTM Nord (Y): 4587245

Classificació

Número de fitxa 08194 - 99
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1940
Autoria de l'element: E. Guasch Lloberes (música) i Antoni Cuatrecasas Manovens (lletra)
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Equip de treball de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs "Isabel Rojas Castroverde" (ASAB)
Data de registre de la fitxa: dc., 21/03/2018 - 01:00
Data de la darrera revisió: dc., 26/05/2021 - 01:00

Descripció

Himne de Sant Adrià amb música d' Esteve Guasch Lloberas i lletra d'Antoni Cuatrecasas Manovens i recuperat per la Coral de Sant Adrià el juliol de 1994, la qual cosa va ser notícia al butlletí municipal 'Ajuntament Informa'. La lletra és la següent: Sota el cel de nostra aimada Catalunya hi ha un reconet habitat d'on el sol sempre planyívol mai s'allunya i dona vida al poblat. No hi ha poble tan preuat, tan fresquívol i tan sà i de tothom estimat com ho es Sant Adrià Adrianencs de cor senzill i noble, aixequem els ulls envers el cel; perquè Déu beneeixi nostre poble: catòlic, frevorós, de soca i arrel. Que s'obrin els nostres llavis amb els mots: treball, fe, patria i amor! I honrarem els nostres avis que reposen en la pau del Senyor. Som i serem la gent d'aquest poble, som i serem com fins ara hem sigut: adrianencs de cor senzill i noble, animadors de la terra on hem nascut.

Observacions:

Esteve Guasch Lloberes es va fer càrrec de la música i l'elaboració de la partitura, doncs era conegut per ser el creador de moltes sardanes, a més de ser el director de diverses agrupacions corals i de sarsuela. Antoni Cuatrecasas es va encarregar de la lletra i va ser el director de la revista Reflejos, la qual tenia publicacions mensuals i es tractava d'una revista de cultura religiosa on eren ampliat i il·lustrats els coneixements d'aquesta formació. A més, juntament amb aquest ideal, sentia com a fonamental i bàsic l'ideal patriòtic i, per això, el seu lema principal era: ¡Por Dios y por España! L'objectiu de Reflejos era orientar socialment a la joventut obrera i, per això, els joves d'Acció Catòlica de Sant Adrià es van proposar donar a conèixer totes les manifestacions de la vida parroquial amb aquestes publicacions del butlletí setmanal de la parròquia, per tal de manifestar l'esperit cristià que informava tots els seus actes i el desig de difondre aquest esperit a la societat actual, que consideraven materialista i que oblidava els valors espirituals. D'aquesta manera, veiem com el caire religiós d'aquesta revista apareix a l'Adrianenca, en tant que la lletra la va fer el seu director i Guasch Lloberes era associat, sovint congratulat a les publicacions pels seus treballs i reconeixements.

Història

La història ens indica que la cançó va ser creada al voltant de la dècada del 1940, doncs la revista 'Reflejos' va començar el 1942 i podria haver sorgit entre aquest any i el 1947 (dates dels exemplars N°. 1-100). Va ser descoberta per l'adrianenc Pancraç Costa, qui era membre de la coral des dels 14 anys i es va convertir en un membre molt important d'aquesta, sent un dels fundadors de la coral actual. El seu testimoni indica que va fer una excursió amb la seva dona a Sant Joan Despí (Baix Llobregat) i va ser llavors quan sentí curiositat per una cançó que cantava la gent constantment. Mogut per aquesta inquietud, va buscar sobre l'esdeveniment i va fer una recerca des de febrer del 1961 fins a desembre de 1985 sobre aquesta peça i el seu autor. Va descobrir, entre altres coses, que l'Adrianenca, en primera instància, era cantada a la coral de Sant Joan cada dijous i, en preguntar pel mestre Guasch (creador de la peça), va trobar la seva filla, qui, malauradament, no tenia res del seu pare. Pancraç Costa va exposar aquesta problemàtica a l'Arxiu de la Rosa Artiguense el 1985, els quals li van deixar prendre la partitura de l'Adrianenca. La Coral va començar amb un grup d'afeccionats al cant coral que al Nadal del 1976, a fi de donar més relleu a l'acte de lliurament de premis del Concurs de Pessebres. Aquesta iniciativa va agradar als assistents i va ser l'estímul per formar una coral. Així doncs, en un principi va ser una coral parroquial que, temps més tard, es va constituir com a Coral de Sant Adrià. El primer director va ser Mn. Emili, qui va haver de deixar la direcció per malaltia, sent substituït per Jordi Climent. El nou director, com a professional, va voler polir molt la qualitat de la Coral i es va trobar amb el fet que en algunes cordes hi mancaven cantaires, raó per la qual va disminuir l'activitat del grup musical. Així, en els últims anys van actuar amb motiu de diferents esdeveniments culturals, fins que l'any 1987 Jordi Climent, per raons personals, va presentar la seva dimissió com a director. Aquest va ser el punt d'inflexió que va transformar la coral de caire religiós en la Coral de Sant Adrià i, davant la necessitat de contractar un nou director, es va fer càrrec el senyor Carles Grèbol, amb el

qual, anys després, van reprendre l'activitat coral fora de la població adrianenca. D'aquesta manera, la coral va poder interpretar la cançó, fins i tot, fora de Catalunya, a llocs com Prada de Conflent i Perpinyà, entre altres, doncs es va estrenar aquest mateix any a la Plaça de l'Església. La Coral va fer una adaptació de l'Adrianenca a tres veu mixtes l'any 1993 i el 2 de juliol de 1994 va fer presentació oficial de la cançó a l'església parroquial pel concert de fi de curs que cada any oferia. El 2001 es van oferir a l'Ajuntament els drets de propietat de la partitura, tenint aquest mateix any un concert al Palau de la Generalitat i sol·licitant una petició perquè l'Adrianenca fos himne oficial de la localitat. Al setembre del 2003 es va fer l'arranjament per a banda de la cançó i el 2004 la Coral va iniciar una col·laboració amb l'Orfeó La Lira de Barcelona y la Banda Municipal de Barcelona sota la direcció de Josep Mut, col·laborant també amb l'Orquestra Amics dels Clàssics, interpretant l'himne l'Adrianenca, entre altres. El 2005 l'Adrianenca va ser declarada finalment, per l'Ajuntament, himne oficial de Sant Adrià.

Bibliografia

ASAB (hemeroteca) UI. 2, exp. 82. Revista Reflejos. Libro-año Iº-Viº. Septiembre de 1942- gener de 1947. Nº. 1-100. Revista Reflejos. Libro- año Viº-XIIIº. 2 de març de 1947-15 agost de 1954. Nº. 101-200. Viure Sant Adrià de Besòs. Butlletí d'informació municipal. Núm. 49, gener 1986. Viure Sant Adrià de Besòs. Butlletí d'informació municipal. Núm. 10 (II Època), octubre 1990. L'Ajuntament Informa, 1994. P. Costa, comunicació personal, 8 de maig de 2018. <http://www.areabesos.com/PDF/AB0083.pdf>
<http://www.coralsantadria.org/himne.htm>

Adriamencia

Musica del ME E. C. G. Maschall
Detrás de el Salut Bantay para
voces blancas

Adriana

Misra del ME E. C. G. G. G. G. G.

Ditós or el Salut Bantay para
viva Blanca

Adriana

Misra del ME E. C. G. G. G. G. G.

Ditós or el Salut Bantay para
viva Blanca

[illegible]

Handwritten musical score for "Ave Maria" by Schubert. The score is written on ten staves, with the first five staves containing the vocal melody and the last five staves containing the piano accompaniment. The lyrics are written in Portuguese. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings. The handwriting is in ink on aged paper.

Vocal Melody (Staves 1-5):

1. *Deus qui tollis*
 2. *Sanctus Deus*
 3. *Sanctus Deus*
 4. *Sanctus Deus*
 5. *Sanctus Deus*

Piano Accompaniment (Staves 6-10):

6. *Sanctus Deus*
 7. *Sanctus Deus*
 8. *Sanctus Deus*
 9. *Sanctus Deus*
 10. *Sanctus Deus*